

[Jørgen Jensen]

til, for hvis de tanker, man har i den skitse, bliver ført igennem, ja, så er pengene båndlagt til en eller anden beskæftigelses- eller investeringsfond, og så er diskussionen slut. Derfor synes jeg, man skal lade være med at svinge sig op til de høje udtalelser her. Det er ikke en debat om demokratisering af det økonomiske liv eller økonomisk demokrati, der foregår her i dag. Det er simpelt hen vor opfattelse, og derfor støtter vi forsøget på at sætte bom for de smudsige planer, man har fra visse sider, om de penge, der er tvangsopsparret.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg savnede en kommentar fra hr. Wilhjelm vedrørende logikken i forslaget. Det er ubestrideligt sådan, at selv om dette forslag blev vedtaget, ville det på ingen måde binde folketingets hænder til efteråret, selv om det er nøjagtig det samme folketing. Hænderne ville ikke være bundet. Hvad er det egentlig, hr. Wilhjelm er ude på at opnå? Det, han søger at opnå, kan han jo logisk ikke opnå ved dette forslag.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne præcisere endnu en gang, hvad forslaget – og efter min mening debatten – ikke drejer sig om. Jeg er enig med arbejdsministeren i, at det ikke skal være den store, generelle ØD-debat, det har vi heller ikke lagt op til, men en ganske konkret afkrog af den i og for sig. Jeg mener heller ikke, vi her skal tage – og det har man heller ikke gjort – den store debat om, hvad disse penge skal bruges til. For vores vedkommende har vi et særligt forslag sammen med SF og DKP, som vi har haft det tidligere, og det tager vi ved en særskilt behandling. Vi har vores mening om, hvad de penge skal bruges til, men det er ikke det, denne debat drejer sig om. Her er der kun tale om at forsøge at afgrænse, hvad de i den helt konkrete og aktuelle situation i hvert fald ikke må bruges til, så vidt det står til folketingets flertal.

Op så kommer jeg til hr. Niels Helveg Petersen, som jeg beklager jeg ikke nåede at svare i første runde, men lamperne lyste og alt det dér – jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen kender problemet. Han har da formelt ret i, at folketinget om et halvt år eller for den sags skyld om en måned kan vedtage

noget stik modsat af det, det eventuelt havde vedtaget, hvis det havde tilsluttet sig det forslag, vi har fremsat, men den politiske realitet er, at folketinget aldrig nogen sinde ville vedtage en ØD-ordning, medmindre der her i overenskomstforløbet bliver lavet en eller anden korridoraftale, som arbejdsministeren er i fuld gang med, og hvorved folketinget i realiteten bliver stillet over for en fuldbyrdet kendsgerning, som jeg sagde det i min første tale. Det er den eneste mulighed for, at folketinget på noget tidspunkt ville beslutte, at disse milliarder skulle benyttes til grundstammen i en ØD-, LM- eller IB-ordning, og det ved enhver, der følger med i tingene her.

Det er en formalitet, at ATP-bestyrelsen skal komme med et udspil om det. Det er klart, at de kan have forskellige ideer, når det drejer sig om det lille tekniske problem, som arbejdsministeren var inde på, at løbende indbetalinger nødvendigvis må behandles lidt anderledes end engangsindbetalinger. Det kan de have forskellige ideer om, men det er også klart, at det ville være en provokation ud over alle grænser, hvis man i korridorerne inden for de næste 14 dage til 4 uger aftalte noget, som folketingets flertal i dag havde sagt man ikke ville bruge de penge til, og det ligger klart på forhånd, at det er folketingets flertal, der skal bestemme, hvad de penge skal bruges til. Det ville også være en provokation ud over alle grænser – og jeg tror ikke, vi vil komme til at opleve den – om ATPs bestyrelse til september ville komme med en indstilling, der bl. a. omfattede muligheden for en ØD-ordning, hvis folketingets flertal ved den lejlighed, vi har givet det med dette forslag, tilkendegiver, at man ikke ønsker pengene anvendt på denne måde. Det er den politiske logik, og det er noget lidt andet end hr. Niels Helveg Petersens juridiske formaliteter, som han selvfølgelig har ret i, og som har nul politisk interesse i denne sag.

Tilbage har jeg kun at sige til hr. Kaj Poulsen, at der er ingen modstrid mellem, hvad min partifælle hr. Steen Folke sagde i går om ønsket om større indflydelse på egen situation for lønarbejderne, og så vores holdning til ØD. Det hænger sammen med, som jeg sagde allerede i mit første indlæg, at der er intet i disse forslag, som giver de forskellige lønmodtagere større direkte indflydelse på deres egen situation. Der er tale om, at de